

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību Komisija pārmet Itālijai, ka tā dažādās tās valsts teritorijas daļās nav pareizi transponējusi Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvu 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu.

Komisija vispirms norāda uz vairākiem šīs direktīvas 3. panta pārkāpumiem, kura 1. punkta otrajā daļā un 2. punktā ir noteikts, ka saistībā ar komunālo notekūdeņu novadīšanu saņemtajos ūdeņos, ko uzskata par "jutīgajām zonām", kā definēts šīs direktīvas 5. pantā, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim visām aglomerācijām, kuru cilvēka ekvivalents ir lielāks par 10 000, tiek izveidotas kanalizācijas sistēmas, kuras atbilst I pielikuma A daļā noteiktajām prasībām. Vairākās Lombardijas reģiona aglomerācijās, uz kurām attiecas šo noteikumu piemērošanas joma, šis pienākums nav ticis pareizi izpildīts.

Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. un 3. punktā turklāt ir paredzēts, ka dalībvalstīm vēlākais līdz 2000. gada 31. decembrim attiecībā uz visām novadīšanām no aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 cilvēka ekvivalentu un vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim attiecībā uz visām novadīšanām no aglomerācijām ar 10 000 līdz 15 000 cilvēka ekvivalentu ir jānodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi saskaņā ar I pielikuma B daļā noteiktajām prasībām. Komisija ir konstatējusi, ka šie noteikumi nav tikuši ievēroti vairākās aglomerācijas, kas atrodas Abruco, Friuli-Venēcijas Džūlijas, Lombardijas, Markes, Pjemontas, Sardīnijas, Sicīlijas, Valles d'Aostas un Veneto reģionos.

Direktīvas 5. panta 2. un 3. punktā ir arī paredzēts, ka dalībvalstīm vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim ir jānodrošina, ka visi komunālie notekūdeņi no aglomerācijām ar cilvēka ekvivalentu lielāku par 10 000, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā. Komisija ir konstatējusi, ka šie noteikumi nav tikuši ievēroti vairākās aglomerācijas, kas atrodas Abruco, Friuli-Venēcijas Džūlijas, Lacio, Apūlijas, Sardīnijas un Sicīlijas reģionos.

Visbeidzot Direktīvas 91/271/EEK 4. un 5. panta neievērošanas dēļ ir pārkāpts arī šīs direktīvas 10. pants, kurā ir paredzēts, ka komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas ir jāprojektē, jāceļ, jādarbina un jāuztur, nodrošinot apmierinošu darbību visos parastajos vietējos klimata apstākļos.

(¹) OV L 135, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. februārī iesniedza Cour de cassation (Beļģija) — Philippe Gruslin/Citibank Belgium SA

(Lieta C-88/13)

(2013/C 147/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Philippe Gruslin

Atbildētājs: Citibank Belgium SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (¹) 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "samaksa dalībniekiem" attiecas arī uz vārda vērtspapīru apliecināšanu izsniegšanu dalībniekiem?

(¹) OV L 375, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. februārī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Essent Energie Productie BV, otrs lietas dalībnieks: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Lieta C-91/13)

(2013/C 147/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamatalietā

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Essent Energie Productie BV

Otrs lietas dalībnieks: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai pasūtītājs, kurš saskaņā ar *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 2. panta 1. punktu ir jāuzskata par attiecīgo Turcijas darba ņēmēju darba devēju, tādā gadījumā kā pamatalietā attiecībā

pret Nīderlandes valsti var atsaukties uz Lēmuma Nr. 1/80 ⁽¹⁾ 13. pantā paredzēto klauzulu par atturēšanos no jebkādas darbības vai Papildprotokola ⁽²⁾ 41. pantā paredzēto klauzulu par atturēšanos no jebkādas darbības?

- 2) a) Vai Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā paredzētā klauzula par atturēšanos no jebkādas darbības vai Papildprotokola 41. pantā paredzētā klauzula par atturēšanos no jebkādas darbības ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj ieviest pasūtītājam izvirzītu aizliegumu *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 2. panta 1. punkta izpratnē ļaut nodarbināt darba ņēmējus, trešās valsts — šajā gadījumā Turcijas — pilsoņus Nīderlandē bez darba atļaujas, ja šie darba ņēmēji ir nodarbināti Vācijas uzņēmumā un Nīderlandes uzņēmums viņus ir iznomājis darbam pie pasūtītāja Nīderlandē?
- b) Vai šajā ziņā ir nozīme tam, ka darba devējam jau gan pirms Papildprotokola 41. pantā paredzētās klauzulas par atturēšanos no jebkādas darbības, gan arī pirms Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā paredzētās klauzulas par atturēšanos no jebkādas darbības spēkā stāšanās bija aizliegts bez darba atļaujas nodarbināt ārvalstnieku uz darba līguma pamata un ka šis aizliegums arī pirms Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā paredzētās klauzulas par atturēšanos no jebkādas darbības spēkā stāšanās esot ticis attiecināts uz iznomājošiem uzņēmumiem, uz kuriem darbā tiek norīkoti ārvalstnieki?

⁽¹⁾ Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmums Nr. 1/80 par EEK-Turcijas asociācijas attīstību.

⁽²⁾ Parakstīts Briselē 1970. gada 23. novembrī un Kopienas vārdā noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes 1972. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (OV L 293, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Gemeente 's-Hertogenbosch, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-92/13)

(2013/C 147/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Gemeente 's-Hertogenbosch

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālais jautājums

Vai Sestās direktīvas ⁽¹⁾ 5. panta 7. punkta ievads un a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par piegādi par samaksu uzskata situāciju, kad pašvaldība pieņem ekspluatācijā ēku, kas ir uzbūvēta uz tās zemes un kuru tā 94 % apmērā izmantos savām vietējās pārvaldes darbībām un 6 % apmērā savām nodokļa maksātājas darbībām, no kurām 1 % ir atbrīvotas darbības, attiecībā uz kurām nav tiesību uz atskaitīšanu?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. martā iesniedza College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) — P.J. Vonk Noordegraaf/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Lieta C-105/13)

(2013/C 147/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: P. J. Vonk Noordegraaf

Atbildētājs: Staatssecretaris van Economische Zaken

Prejudiciālie jautājumi

Vai tiek pareizi piemērota Regula (EK) Nr. 73/2009 ⁽¹⁾, it īpaši tās 34., 36. un 137. pants, ja, izmantojot tiesības uz maksājumu, kas iegūtas no bezzemes lauksaimniecības un kuras tika piešķirtas atbilstoši viņa rīcībā esošajai platībai, lauksaimniekam netiek izmaksāta būtiska tiesību uz maksājumu daļa, lai gan viņš labticīgi atbilstīgi dalībvalsts šīs regulas 34. pantā paredzētās tiesību uz maksājumu aktivizācijas ietvaros piemērotajai, bet vēlāk Komisijas noraidītajai noteikšanas metodei ir norādījis